

Mads Føk er et uafhængigt kommunikationsorgan for de studerende ved mat-fys faggruppen på Aarhus Universitet

Mads Føk finansieres af Studienævnet for 2-fagsuddannelser og udkommer 9 gange om året (afhængig af stofmængden!), som regel (altid) på fredage.

Uopfordrede indlæg modtages meget gerne, og de behøver ikke nødvendigvis være indskrevne (men det ses gerne). Vi ser helst at indlæg afleveres som ASCII-tekst, enten i \LaTeX 2_ε-format eller som ren tekst.

Indlægene må gerne fremstå anonyme i bladet, men redaktionen skal vide, hvem der har skrevet dem. Skriv derfor navn og kontaktadresse på de indlæg, du afleverer!

Indlæg afleveres i Mads Føk's postbox på Matematisk Informationskontor, i Mads Føks postkasse ved Mat.Kant., afleveres til et af de nedenævnte redaktionsmedlemmer eller sendes til madsfoek@daimi.aau.dk pr e-mail. Hvis man vil være sikker på, at indlægget kommer med i det førstkommande nummer, skal det afleveres før deadline (normalt fredag før klippe-klistre (står på kalenderen)).

Mads Føk har kontor i B11.

Indholdsfortegnelsen:

1. Forsiden
2. Det er den, De ser på
3. Leder
4. Eulers Venner
6. Dr. Føk
7. Star Trek
8. UNF
9. Opgavehjørnet
11. @lkymia
12. En historie
15. Stillingsopslag
16. Semesterstartsfest
17. Kommentar
18. Nyt fra Studievejledningen
19. Forskningsgløser
20. Kalenderen

Mads Føk kan afhentes gratis følgende steder fra udgivelsesdagen og en uge frem:

Matematik: Ved Mat 11 opslagstavlen

Datalogi: På postboxene på R0

Fysik: På skranken udenfor informationen

Kemi: Ved siden af informationen

Derefter v. henvendelse til et redaktionsmedlem!

Redaktionen :

Peter Kaidin Frederiksen Kem/Mat Ansvarshavende

Kristian Støchkel Dat/Fys \LaTeX niker

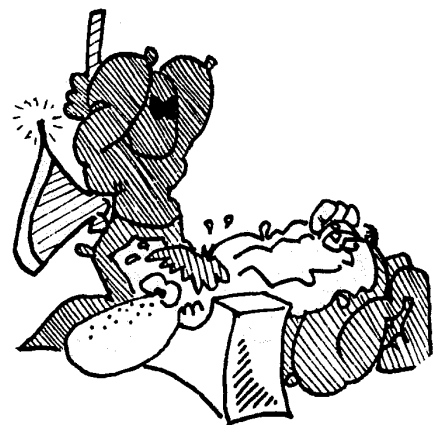
Torben LauritZEN Dat/Fys Maskinmester

Søren Sandmann P. Mat/Dat Overordnet

Michael Weidinger Mat/Fys Censurlæser

Knud H. M. Maegaard Kem-Mol Tegner

Copyright Mads Føk 1998

Håb

Hej igen alle I hoveder, der har valgt endnu et semester på naturvidenskab. Mads Føk klarer sig som sædvanligt med hiv og sving. Til fester møder jeg alle mulige folk, der siger: „Jeg har lige en historie til jer! Du får den en af dagene.“ Det samme tænker jeg selv. Denne gang skriver jeg, så jeg vinder Cavlingprisen. Men ingen af delene går i opfyldelse. Vi udlover præmier, men kun en gider synke så dybt, at han svarer og vinder derfor uden modstand. Så vi lever med håbet og må have en eller anden gudinde, der holder hånden over os. Pludselig får vi nogle uventede

indlæg: kryds og tværs, en venlig person, der vil lave en fast opgaveside og noget krimskrams fra studievejledningen. Mange tak for det. Atter er Mads reddet.

Denne taktik, mine damer og herrer, kan jeg ikke anbefale i det lange løb for Eders studium. Håb er godt, men ϵ - δ er bedre. Jeg holder nu, da jeg endelig giver efter for vor gale tegner, der vil have en lille historie på denne side.

på redaktionens vegne,
/Kaidin

Eulers Venner

Vi er en lokal Star Trek-fanclub for Århus og omegn, som hedder Star Fleet Academy, Aarhus Branch (SFAAB). Vi har foreløbig eksisteret i 2 år. SFAAB's ædle formål er at fremme Star Trek i Danmark, og beskytte medlemmerne mod en hård og uforstående omverden.

Vi holder regelmæssige møder hver 14. dag, hvor vi ser et par afsnit og hygger os sammen. Ud over dette afholder vi diverse andre arrangementer, såsom et halvårligt Star Trek-mesterskab, en fest i ny og næ, samt naturligvis fælles biografture når Paramount i sin store nåde beslutter at lade den gemene hob få endnu et blik ind i fremtiden. SFAAB's møder afholdes i et lokale med storskærm, surroundsound og laserdiskprojektor, desuden er der sørget for en bartender, så der er mulighed for at købe slik, snacks samt diverse drikkevarer. Medlemskab af SFAAB har endnu en fordel; forretningen Goblin Gate (Sci-fi, fantasy, rollespil

m.m.m.) giver 10% rabat til medlemmer af vores klub, udover at de også sponsorerer vores mesterskaber.

Medlemskontingentet er 125 kr. pr. semester. Pengene går primært til leje af lokaler.

Hvis du er blevet interesseret, så er du meget velkommen til at kontakte et medlem af vores bestyrelse (Trojkaen) og evt. komme til en prøveaften. Du kan også finde flere oplysninger på SFAAB's hjemmeside. Adressen er: <http://www.daimi.aau.dk/~brydsoe/startrek.html>

Live long and prosper.

Trojka: Kim (Nu'Daq) Johannsen, kimchen@kemi.aau.dk, 86 15 99 40

Carl Christian (Spock) Kjelgaard Mikkelsen, spock@mi.aau.dk, 89 44 93 95

Birgitte Maria Elisabeth (T'Plar) Brydsø, brydsoe@daimi.aau.dk, 86 13 64 74

Opgavehjørnet

Velkommen til Mads Føks nye opgavehjørne!

Her vil i hvert nummer blive stillet en opgave, og i det efterfølgende nummer vil løsningen blive givet. Der er tale om en konkurrence, og hvis du løser både kryds og tværsen og nedenstående opgave, vinder du måske en Mads Føk-t-shirt.

Læg besvarelsenerne i vores postkasse ved Mat. Kant eller i vores boks på Matematisk Informationskontor.

OPGAVE 1

Denne opgave er en gammel klassiker, som nogle måske kender, men det er undertegnede s yndling, så I får den alligevel:

En mand har 12 mønter, hvoraf den ene er falsk. Den eneste måde hvorpå den falske mønt skiller sig ud er, at den ikke vejer det samme som de øvrige mønter (der alle vejer det samme). Problemet er så, hvordan man ved hjælp af 3 vejninger med en skålevægt (altså ved at sammenligne vægten af 2 bunker mønter) kan finde den falske.

Til de ivrige: Generaliser til, hvor mange mønter man kan finde den falske mellem i n vejninger.

God fornøjelse!

Jesper Nielsen

En historie

Følgende historie er hentet fra Boccaccios Dekameron fra første halvdel af 1300-tallet. Som navnet antyder, er det en samling på hundrede historier. De skyldes tre adelsmænds og syv -damers flugt fra det pesthærgede Firenze. For at for tiden til at gå, fortæller de hver dag i ti dage en historie over et givet emne. Da man nu skal have det sjovt, bliver emnerne ofte ganske humoristiske og forlader hurtigt dydens vej, hvilket også gjorde at bogen senere hen og helt op til vore dage ikke har været velanset og på dansk er en fuldstændig oversættelse ikke mere end godt 50 år gammel, selv om det er et af middelaldersn hovedværker. Tegneren er Herluf Bid-

strup, om hvem der er at sige, at han var glødende kommunist og var satirisk tegner hos Land og Folk. Ingen tvivl om, at han var meget dygtig. Jeg husker hans død i slutningen af 80'erne tydeligt, da jeg var i Sovjetunionen på det tidspunkt og det blev meddelt som hovedhistorie i aftenyhederne, hvilket var mere end i Danmark, selv om det selvfølgelig blev bemærket! Når I læser historien vil I uden tvivl sige: "Det er en af mændene, der fortæller den." Deri har I også ret, men så skulle I bare vide, hvilke historier kvinderne fortæller!

/Kaidin

Der var engang en meget rig mand i Capsa i Berberiet, der blandt sine øvrige børn også havde en smuk og velopdragen datter, der hed Alibech. Da denne ikke var kristen, men af de mange kristne i byen havde hørt deres tro gudsdyrkelse rose i de højeste toner, spurgte hun en dag en af dem, hvordan man mest uforstyrret kunne tjene Gud, og fik til svar, at hans bedste tjenere var de mennesker, der bedst evnede at sky denne verdens ting som eneboerne i Thebais' ørken. Pigen, der med sine fjorten år var meget enfoldig, begav sig da næste morgen i dybeste hemmelighed afsted til den thebaiske ørken, mere drevet af barnagtig lyst end af en virkelig længsel, og nåede med stort besvær til udkanten efter adskillige dages forløb. Her fik hun øje på en hytte i det fjerne, og da hun var kommet hen til den, så hun uden for døren en hellig mand, der forundret over hendes tilsynekomst spurgte hende, hvem hun søgte. Pigebarnet svarede, at hun på tilskyndelse af Gud søgte en vej til at tjene ham og et menneske, der kunne lære hende, hvordan hun kunne gøre det på rette vis.

Den gode mand så, at hun var ung og meget smuk, og da han frygtede for at blive

hildet i Djævelens snarer, hvis han beholdt hende hos sig, roste han hendes gode sind og vederkvægede hende med rødder af urter, vilde æbler, dadler og vand og sagde derpå til hende:

– Min datter, ikke langt herfra er der en hellig mand, der langt bedre end jeg kan belære dig om det, du søger. Ham skal du opsøge, – og så beskrev han hende vejen.

Da hun var nået hen til ham og var blevet sendt videre med de samme ord, kom hun omsider til en celle, der tilhørte en ung eremit, der var meget from og god og bar navnet Rustico, og til ham rettede hun det samme spørgsmål, som til de andre. Han fik da lyst til at sætte sin standhaftighed på en alvorlig prøve, og i stedet for som de andre at sende hende bort, beholdt han hende hos sig i sin celle, hvor han ved mørkets frembrud rettede et leje af palmeblade til hende.

Fristelserne tøvde dog ikke med at løbe storm mod hans kræfter, der forsmædeligt svigtede ham, så han efter forholdsvis få angreb måtte vende ryg og erklære sig for overvundet. Han lod derfor fromme tanker og bønner og bodsøvelser være, hvad de var, og gav sig til at tænke på pigebarnets ungdom

og skønhed, og på en måde til at nå sine ønskers mål, uden hun skulle anse ham for at være et ryggesløst menneske. Han stillede hende derfor først et par spørgsmål, og hendes svar viste ham snart, at hun aldrig havde haft med en mand at gøre og var lige så enfoldig, som hun så ud til; herpå grundede han så en plan til at få sin vilje med hende under påskud af, at de tjente Gud, og fortalte hende først vidtløftigt, at Djævelen var Vorherres værste fjende. Derpå forklarede han hende, at den største tjeneste, de kunne gøre Gud, var at jage Djævelen tilbage til det Helvede, hvortil Vorherre havde fordømt ham.

Pigen spurgte da, hvordan det kunne lade sig gøre, og Rustico svarede hende: – Det skal du snart få at vide, hvis du blot vil gøre det samme som jeg, hvorpå han begyndte at afføre sig de få klædningsstykker, han havde på, til han stod helt nøgen. Pigen fulgte hans eksempel, hvorpå han lagde sig på knæ, som om han ville bede, og lod hende knæle ned lige over for sig. Herved vakttes hans begær yderligere, da han så, hvor smuk hun var, og kødets opstandelse indtraf til største undren for Alibech, der sagde:

– Men Rustico, hvad er det dog for noget, der skyder sig så stærkt frem, og som jeg slet ikke har? –

– Min datter, sagde Rustico, det er Djævelen, som jeg netop har talt med dig om, og du ser, at han volder mig så store kvaler, at jeg knap kan bære dem. –

Da udbrød pigebarnet:

– Lovet være Gud, fordi jeg har det bedre end du, da jeg ikke har sådan en djævel. –

– Du har ret, sagde Rustico, men til gengæld har du noget, som jeg ikke har. –

– Hvad er det for noget? spurgte Alibech.

– Du har et Helvede, svarede Rustico, og jeg siger dig, at det er min tro, at Gud har sendt dig hid til min sjæls frelse, for selv om Djævelen er hårdt efter mig, vil du kunne bringe mig stor trøst og gøre Gud en stor glæde og tjeneste ved at fatte medlidenhed med mig og finde dig i, at jeg sender den tilbage til Helvede, og du siger jo selv, at du er

kommet hertil for at tjene Gud. –

Pigebarnet svarede troskyldigt:

Fromme fader, når jeg har et Helvede, lad det da blive, som I ønsker. –

– Velsignet være du, min datter, sagde Rustico, lad os så sende den derind, så den måske kan lade mig i fred, – hvorpå han førte hende hen til sit leje og lærte hende, hvordan hun skulle anbringe sig for retteligt at kunne bringe den af Gud forbandede bag lås og slå.

Pigen, der aldrig før havde sendt nogen til Helvede, følte først en smule smerte og sagde til Rustico:

– Visselig må denne Djævel være meget slem, fromme fader, og i sandhed en fjende af Gud, thi selv Helvede føler smerte ved at modtage ham, og hvordan må det da være med andre? –

Hertil svarede Rustico: – Det vil ikke blive ved at være sådan, min datter, – og for at overtale hende herom sendte han Djævelen seks gange til Helvede, før de forlod lejet, og for den gang fik de da også dens overmod knækket for alvor, så den fik lyst til at holde sig i ro. –

Men da Djævelen i den følgende tid løftede hovedet adskillige gange, og pigebarnet lydigt tilbød sig til at tage modet fra den, begyndte legen til sidst at falde så meget i hendes smag, at hun sagde til Rustico:

– Nu ser jeg nok, at de fromme mænd i Capsa har ret, når de siger, at det er sødt at tjene Gud, og jeg mindes ikke noget, der har bragt mig større fryd og glæde end at jage Djævelen tilbage til Helvede. Derfor mener jeg, at de mennesker, der tænker på andet end at tjene Gud, må være som dyr. –

Hun gik også hyppigt hen til Rustico og sagde til ham:

– Fromme fader, jeg er kommet hertil for at tjene Gud og ikke for at sidde med hænderne i skøddet. Lad os derfor jage Djævelen tilbage til Helvede, – og når de havde gjort det, sagde hun undertiden: – Rustico, jeg kan ikke forstå, hvorfor Djævelen vil flygte ud af Helvede, for hvis han følte sig lige så tilfreds med Helvede, som Helvede med ham, ville

En historie

han aldrig forlade det. –

Så tit henvendte den unge pige sig da til Rustico med tilskyndelser til at tjene Gud, at han til sidst begyndte at hænge med næbbet og frøs, hvor andre ville have svedt, og han måtte derfor sige til pigebarnet, at Djævelen kun skulle revses og sendes til Helvede, når han rejste hovedet i overmod – og vi har nu ved Guds nåde fået ham bragt på bedre tanker, så han beder Vorherre om godt vejr, – og på den måde fik han hende bragt nogenlunde til ro.

Da hun imidlertid mærkede, at Rustico ikke mere ville opfordre hende til at sende Djævelen tilbage til Helvede, sagde hun en dag til ham:

– Rustico, selv om din Djævel er blevet revset og ikke mere plager dig, kan jeg dog ikke få fred for mit Helvede, og derfor vil du gøre vel i at lade din Djævel hjælpe mig med

at bringe mit Helvede til ro, ligesom jeg ved mit Helvede har fået knækket overmodet på din Djævel. –

Det var dårligt nok, at Rustico, der levede af rødder og vand, kunne svare til hendes krav, og han sagde, at der skulle alt for mange Djævle til for at bringe Helvede til ro, men at han skulle gøre, hvad han kunne, og på den måde lykkedes det ham også at tilfredsstille hende nogle gange, selv om det som regel kun var som at slå vand på en gås. Til sidst begyndte pigebarnet ligefrem at knurre, da hun syntes, at hun tjente Gud alt for lidt på den måde.

Men mens denne strid således rasede mellem Rusticos Djævel og Alibechs Helvede, udbrød der ildebrand i Capsa, hvorved Alibechs fader indebrændte i sit hus med alle sine børn og hele sin husstand, så Alibech var den eneste tiloversblevne arving til hans rigdom.

Derfor besluttede den unge mand, Neerbale, der havde forødt hele sin formue ved ødselhed, at opsøge hende, da han antog, hun måtte være i live, og det lykkedes ham da også at finde hende, før regeringen havde inddraget faderens ejendomme som herreløst gods. Til stor glæde for Rustico, men under stærk protest fra hendes side, førte han hende tilbage til Capsa, hvor de giftede sig og i fællesskab arvede den store rigdom. Forinden ægteskabet imidlertid var blevet fuldbyrdet, spurgte nogle damer hende ud om, hvordan hun havde båret sig ad med at tjene Gud i ørkenen, og hertil svarede hun, at hun havde tjent ham ved at jage Djævelen tilbage til Helvede, og at Neerbale havde begået en stor synd ved at tage hende bort fra denne tjeneste.

Damerne spurgte da: – Men hvordan bærer man sig ad med at jage Djævelen til Helve-

de? –

Den unge pige forklarede dem det både ved ord og fakter, og de brød da ud i en ubeherstet latter, så de knap nok kunne få sagt:

– Det skal du ikke være ked af, du små, for det kan man også gøre her, og Neerbale vil sikkert tjene Gud på det bedste sammen med dig. –

Da det nu blev fortalt rundt omkring i byen, blev det snart et slagord, at den bedste måde at tjene Gud på, var at jage Djævelen tilbage til Helvede, og det ord har fundet vej over havet og lever den dag i dag. Og I, mine unge damer, der har Guds nåde og behov, burde derfor lære at jage Djævelen til Helvede, da det er til stor glæde for Gud og begge parter, og der kan fødes og opstå meget godt af det.

Semesterstartsfest

Følgende tegning blev afleveret efter dødslinjen på Mads Føk nr. 8. Fysikmasochister kan glæde sig til foråret.

Nyt fra Studievejledningen

Kalenderen

- Onsdag d. 23. september : TÅGEKAMMERET holder generalforsamling. På demokratisk vis vælges en ny bestyrelse
- Fredag d. 25. september : Natbar
- Onsdag d. 30. september : SU'en dumper ind på kontoen...
- Oktober '98 : Bill Clinton dementer: Ja, jeg stoppede en cigar op i hendes skede, men hun indhalerede ikke!
- Torsdag d. 1. oktober : Redaktøren har fødselsdag
- Fredag d. 9. oktober : TÅGEKAMMERET holder stiftelsesfest
: @lkymia holder fest
- Fredag d. 23. oktober : Døddlinie på Mads Føk nr. 2.
: Natbar
- Fredag d. 13. november : Døddlinie på Mads Føk nr. 3.
- Fredag d. 28. november : Natbar
- Fredag d. 4. december : Døddlinie på Mads Føk nr. 4.
- Fredag d. 11. december : Natbar
- Onsdag d. 16. december : Overcensurlæseren har atter fødselsdag
- Juli '99 : Monica L. nedkommer med et sæt smukke tvillinger, Bill og Will. Begge er spurgt om de senere i livet kunne tænke sig at være den nye Marlboroughmand. En talepædagog er sat til at tolke svaret: „gnuf“.
- Efteråret '99 : USA rammes af en sand fødselsepidemi. De foretrukne navne til de kære små er Bill og Will. Sideløbende indledes et stormløb af retsager mod det Hvide Hus. Bill undskylder sine fejltrin med udtrykker sit håb og tiltro til den nys fødte generation.
- I løbet af vor planets levetid : En eller anden undrer sig over at verdens mægtigste mand, når han nu alligevel skulle være sammen med andre end sin kone, ikke kunne finde nogle, der i det mindste så godt ud.